

न्यतामात्रम् न च नरस्य क्षत्रियः गूर इत्यपि स्यात्
पाणिपादस्य पाणिः पवित्र इत्यत्रेवान्यत्रापि एकवचनस्य
निर्वाणार्थकत्वे क्षत्र्यभावात् । अतएव इन्द्रः सामासिकस्य
चेति गीतापि सङ्गच्छते । एकवचनभिन्नयोरेव पठोपपत्त्यो-
रुक्तनिर्द्धारणबोधकत्वव्युत्पत्तिस्त्रीकाराद्वा । ननु पायः-
पृथिव्योर्जस्रं क्षेहवद्विदादौ जनभिन्नयोः पायःपृथि-
व्योरपसिद्धौ पायःपृथिव्युभयवृत्तिभेदप्रतियोगित्वस्य
क्षेहवति बाधेन च जलान्यपायःपृथिव्युभयत्वावच्छिन्न-
वृत्तिकभेदप्रतियोगिनः क्षेहवतो बोधासम्भवः । न च
द्विपदद्वन्द्वोत्तरनिर्द्धारणपठौ अन्यतरवृत्तिभेदप्रयोगि-
त्वमेवार्थः तच्चित्रिते चान्यतरकिस्रेकपदोपात्तत्वेन जला-
न्यत्वादेः पठार्थान्तरस्यान्वयः तथाच जलान्यो यः पाय-
पृथिव्योरन्यतरक्षेत्रस्य भेदस्य प्रतियोगित्वं क्षेहवति
वर्त्तते एवेति वाच्यं तावतापि पायःपृथिव्युभयतादा-
त्म्यस्य जले बाधादुक्तपाक्यस्याव्ययतातादवस्थ्यात् पायः-
पृथिव्योर्जस्रं उष्णमित्यादाप्रयोगेन निर्द्धारणपठोपात्तादा-
त्म्यवाचिताप्रोक्त्यात् घटतस्त्रिजयोर्घटः कम्बुपीवादि-
मानित्यादौ घटतस्त्रिजान्यतरत्वाप्रसिद्धा तादृशान्य-
तरवृत्तिभेदस्य बोधवित्तुमशक्यत्वाच्चेति चेन्न इन्द्रोत्तर-
निर्द्धारणपठौः पर्याप्तसंख्यायामपि शक्तत्वेन तस्मिन्
क्षेत्रैकपदोपात्तत्वेन पठोर्ध्वस्य जलान्यत्वस्यैकपदनिर्द्धार्य-
भेदस्यान्वयेन सर्वेषामस्य स्यात् । पायःपृथिव्योर्जस्रं क्षेह-
वद्विदादौ जनभिन्नो यः पायःपृथिवीपथ्याप्रसंख्याय-
स्यावच्छिन्नवृत्तिकभेदप्रतियोगिनस्यैवामिन्नं पायः-
पृथिवीपथ्याप्रसंख्याययो जनमित्यन्वये बाधकभावात् ।
पठपठमठानां घटः कम्बुपीवादिमानित्यादावप्युक्तरीत्यै-
वान्वयधीः । इदन्तु बोध्यं यतोद्देश्यविधेययोस्तादात्म्ये-
नान्यवबोधसामर्थ्यो तत्रैव निर्द्धारणपठौ भेदप्रतियोगि-
त्वमर्थः यत् तद् सम्बन्धान्तरेण, तत्त्वान्ताभावप्रतियोगि-
त्वमतो नराणां क्षत्रिये शौर्यमित्यादौ क्षत्रियान्यनरत्वा-
वच्छिन्नवृत्तिकस्यान्यन्यभावस्यैव प्रतियोगित्वं शौर्यादौ
पतीयते न तु तादृशभेदस्य नराणां क्षत्रिये क्वचित्यपि
प्रयोगापत्तेः । नरणां सध्यं क्षत्रियः गूर इत्यादौ तु
निर्द्धारणवाचिनो मध्ये इत्यव्ययस्य तदवैक्यपठौ सङ्ग-
सम्भेदे देहे चेत् इत्यादाविव नान्यतरवैयर्थ्यम् । तत्रेण
क्षत्रियः गूर इत्यादौ निर्द्धारणपठोपपत्त्येऽप्युक्तदि-
गैवान्वयो दृष्टव्यः । यत् नराणां क्षत्रियः गूरतम
इत्यादौ राज्ञोः गिर इत्यत्रेवाभेदएव पठोर्जसादात्म्यं

वा तथा च नराभिन्नक्षत्रियत्वाच्छेदेन गूरतमस्याभेदस्य
वाक्याद्येन नराणां क्षत्रियोऽर्जुन इत्यादिकेन प्रयोगः
नरभिन्नक्षत्रियत्वावच्छेदेनाज्जुनाभेदस्याप्यपत्तात् न वा
नराणां वानरः पशुरित्यादिकः कीशे पशुभेदस्यैव
मातृभाभेदस्य विरहादिति तत्तुच्छं नराणां क्षत्रियः
प्राणो क्षत्रियाणां नरः गूर इत्यादिवाक्यस्य दुर्वार-
तापत्तेः । केचित्तु नराणां क्षत्रियः गूर इत्यादौ क्षत्रि-
यान्यो नरः गूरभिन्नो नराभिन्नः क्षत्रियश्च गूरइत्ये-
वमन्ययितावच्छेदकधर्मावच्छेदेन धियसुरीकुर्वन् भेदभेदस्य
निर्द्धारणवाचिपठोपपत्त्योरर्थसाङ्गत्वाच्चिन्त्यं नामार्थसम्बन्ध-
विशेषकान्यवबोधे नाम्नः प्रथमान्तत्वापेक्षायाः परित्यागा-
पत्तेः स्वप्रकल्पार्थवच्छिन्नस्यैव संख्यास्युत्पत्तयस्य शब्दान्त-
राद्येन सङ्ख्यान्यस्य व्युत्पत्तत्वेन वच्छेदं केवलेभेदे गूरादेर-
न्यवाचोनाञ्चेत्वास्तां विस्तरः । "पशुमी विभक्तो पायस्य
निर्द्धार्यं नापस्य भेदएव प्रतीकते तत् पशुमी स्यात् वि-
कीपशुस्यास्तु भेदएवाचः कथा साधुरा पाटलिपुत्रेभ्य
स्यादुतर इति यतश्च निर्द्धारणमित्यनुवर्त्तते विभागोऽस्य
भेदः तत् निर्द्धारणे सर्वत्र यथा कथञ्चित् भेदस्य सत्ये-
ऽपि विभक्त्यप्यवस्थापय्यात् यत् भेद एव न तु केना-
प्युपाध्यादिरूपेणाभेदस्यैवास्याः प्रवृत्तिरित्याह भेदए-
वेति न तु शब्दान्तरोपात्ते सामान्याकान्तरेति भावः ।
अतः पशुस्यो निर्द्धारणविषयरूपएव तत् च अवधिपत्त्य-
वच्छेदेन पाटलिपुत्रस्यान्वयः तेन पाटलिपुत्रावधिकनि-
र्द्धारणविषया साधुरा स्यादुतरा इति बोधः । न ह्यत्र
निर्द्धार्यं पावधेर्निर्द्धार्यमाणस्य च गोषु कृष्णेत्यादाविव
सामान्यविशेषभावोऽस्ति प्रत्युत शब्दोपात्तबोधमयोर्वि-
रोध एव मनोरमा ।

निर्द्धारितं त्रि० निरु० धारि० क्त । १ निर्द्धारणविषये २ निश्चिते
च "निर्द्धारितेऽर्थे वेत्तेन जलकृता खलु वाचिकम्"
मात्रः ।

निर्द्धार्यं त्रि० निरु० धारि० कर्मणि यत् । १ निर्द्धारणकर्मणि
सामान्यतः पृथक्काये विशेषे यथा नराणां क्षत्रियः
गूरतमः इत्यत्र गूरत्वेन नरान्तरेभः पृथक् कार्यरूपवि-
शेषः क्षत्रियः । २ निश्चये च । भावे गत्यत् । शस्यशनि-
हारीये न० । तादृशेऽस्य स्यच् । ३ निःशङ्ककर्मकारि
रमानाथः । "निर्द्धार्यः कर्मकर्ता च संयतः सत्यस-
म्पदा । व्यसनेऽभ्युदये वापि हविष्कारं वृदा मनः ।
तत् सत्यकृति प्रोक्तम्" शब्दाद्यर्थः ४ तयाक्यम् ।